

тілесного покарання дітей, рівень нерівності, економічний стрес і законодавство можуть сприяти посиленню жорстокого поводження з дітьми.

Отже, фактори, що захищають від жорстокого поводження, включають міцні відносини між батьками і дітьми, гарне розуміння батьками особливостей дитячого розвитку, здатність батьків приймати виклики і відповідати на них (стійкість), розвинена соціальна підтримка, а також емоційна і соціальна компетентність дітей.

Список бібліографічних посилань

1. Про охорону дитинства : закон України від 26.04.2001 № 2402-III // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2402-14> (дата звернення: 12.02.2019).

2. Про запобігання та протидію домашньому насильству : закон України від 07.12.2017 № 2229-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19> (дата звернення: 12.02.2019).

3. Войтова Л. В. Соціально-педагогічна робота щодо профілактики насильства над дітьми в сім'ї. Соціальна педагогіка: теорія та практика. 2013. № 1. С. 79–86. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/spttp_2013_1_12.pdf (дата звернення: 12.02.2019).

4. Волкова Е. Система защиты детей и подростков от насилия и жестокого обращения. Социальная педагогика. 2007. № 4. С. 77–79.

5. Проблеми насильства над дітьми у сучасному суспільстві. URL: http://justmykolaiv.gov.ua/problema_nasilstva_nad_ditmi_u_suchasnomu_suspilstvi (дата звернення: 12.02.2019).

Одержано 12.03.2019

УДК [347.1:342.731](477)

Маріанна Петрівна БРИНЧАК,

аспірант Харківського національного університету внутрішніх справ

ГАРАНТІЇ ЗДІЙСНЕННЯ ПРАВА СВОБОДИ СВІТОГЛЯДУ ТА ВІРОСПОВІДАННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ

Кожна самостійна, демократична, суверенна держава світу прагне втілити, закріплени міжнародним законодавством, основні права і свободи людини і громадянина. На даний час в Україні набуває особливої актуальності та необхідності закріплення і здійснення такого особистого немайнового права, як свобода світогляду та віросповідання. Певні події, які відбуваються зараз на сході країни, та в державі в цілому, спрямування розвитку країни під впливом євроінтеграції, отримання Томосу автокефалії церкви повинні активувати ще більше громадян, щоб їх законні права не порушувалися, а навпаки вони мали можливість їх повноцінно здійснювати та захищати. Саме тому є необхідним визначити як здійснюється законне право свободи світогляду та віросповідання, та що для цього потрібно.

З теоретичної точки зору багато досліджень були направлені на визначення здійснення особистих немайнових прав. Проблематика права на свободу світогляду та віросповідання, як цивільного права, з боку здійснення, охорони та захисту, досліджувалась в юридичній літературі такими вченими, як Р. О. Стефанчуком, О. В. Синегубовим, Д. О. Вовк, Г. П. Лупаревим, А. І. Ковлером, С. О. Сліпченком, Л. В. Красицькою, О. Н. Єрмоловой, А. В. Трофименком, С. С. Алексєєвим, Л. О. Красавчиковою, Н. С. Кузнецовою, О. С. Іоффе, З. В. Ромовською та ін.

Оскільки, зазначена тема знаходиться на перетині релігієзнавства та права, тому варто врахувати, що в цьому напрямку в галузі релігієзнавства проводили свої дослідження такі науковці, як В. Арутюнов, А. М. Колодний, В. Ципін та ін.

Під здійсненням права розуміють реалізацію тих можливостей, які надавалися законом або договором власнику суб'єктивного права. Крім того, важливим є те, що здійснення особистих немайнових прав — це одна із стадій їх реалізації, під час якої фізична особа, вчиняючи юридичне значимі діяння (дії або бездіяльності) безпосередньо або через інших осіб трансформує об'єктивно існуюче право, у вигляді норми права, в право суб'єктивне, у вигляді створених для себе прав та обов'язків¹.

Цивільний кодекс України в статті 272 передбачає здійснення особистих немайнових прав, де зазначається, що фізична особа здійснює особисті немайнові права самостійно. В інтересах малолітніх, неповнолітніх, а також повнолітніх фізичних осіб, які за віком або за станом здоров'я

не можуть самостійно здійснювати свої особисті немайнові права, їхні права здійснюють батьки (усиновлювачі), опікуни, піклувальники. Фізична особа має право вимагати від посадових і службових осіб вчинення відповідних дій, спрямованих на забезпечення здійснення нею особистих немайнових прав.³

Ця стаття закріплює загальний порядок здійснення особистих немайнових прав, під час якого фізична особа здійснюючи юридично значиму поведінку (дія, бездіяльність, рішення), безпосередньо або через інших осіб перетворює об'єктивно існуюче право, у вигляді норми права, в право суб'єктивне, у вигляді створених для правових можливостей.

Окремі ж з особистих немайнових прав фізична особа здійснює з моменту народження без вчинення певної визначеної поведінки. Так наприклад право на свободу світогляду та віросповідання, належить людині з моменту народження без вчинення певної визначеної поведінки.

Отже, здійснити своє суб'єктивне право означає реально використати ту юридичну свободу, яка була гарантована суб'єкту державою. Суб'єктивні права здійснюються за допомогою активних юридично значимих дій. За загальним правилом кожний громадянин за своєю волею може користуватися чи не користуватися своїм цивільним правом [2].

Здійснення особистих немайнових прав в цивільному праві підтримують гарантії, які надаються з боку держави, вони поділяються на три групи:

- 1) гарантії, що представляють собою виконання обов'язків;
- 2) гарантії, які є виконанням припису;
- 3) гарантії, що виражаються у використанні права [4, с. 20–21].

Всі ці гарантії, які надаються з боку держави та територіальних громад в особі відповідних органів, повинні проходити безперешкодно, своєчасно та в повному обсязі.

Гарантії, які надаються державою та закріплені в законі здійснюються за допомогою загальних та спеціальних способів захисту особистих немайнових прав (ст. 275 Цивільного кодексу України) [3].

Список бібліографічних посилань

1. Поняття здійснення права / Vuzlib : сайт. URL: https://www.pravo.vuzlib.su/book_z084_page_19.html (дата звернення: 01.04.2019).
2. Грибанов В. П. Осуществление и защита гражданских прав. М. : Статут, 2000. 411 с.
3. Цивільний кодекс України : закон України від 16.01.2003 № 435-IV // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення: 01.04.2019).
4. Кривенко Ю. В. Законодавчі гарантії здійснення релігійних прав і свобод. *Часопис цивілістики*. 2013. Вип. 14. С. 23–20.

Одержано 05.04.2019

УДК 004.946.5.056

Марія Василівна БУРАК,

*кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник
наукової лабораторії з проблем протидії злочинності
Національної академії внутрішніх справ (м. Київ);
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1099-2096>*

ФАКТОРИ, ЩО СПРИЯЮТЬ УЧИНЕННЮ КОРУПЦІЙНИХ АБО ПОВ'ЯЗАНИХ З КОРУПЦІЄЮ ПРАВОПОРУШЕНЬ У СИСТЕМІ МВС УКРАЇНИ

Корупція у сучасній Україні набула системного характеру і поширилась на всі сфери життєдіяльності суспільства. Корупційний чинник став нормою в політиці, економіці та суспільному житті.

За даними соціологічних опитувань, у 2014 році лише 13 % громадян України були готові повідомляти про відомі їм випадки корупції [1]. У результаті проведеної у 2015 році Transparency International інформаційної кампанії «Вони б не мовчали», коли впродовж декількох місяців у різних містах країни було розміщено сітілайти із закликом не мовчати про корупцію, потенційних